Optimalizace

Zárodek skript k předmětu A4B33OPT. Text je neúplný a v průběhu semestru je doplňován a vylepšován. Toto je verze ze dne **15. září 2012**.

Tomáš Werner

České vysoké učení technické Fakulta elektrotechnická

Obsah

1	Úvod																		
	1.1	1.1 Disciplína optimalizace																	
	1.2		ní																
		1.2.1	Množiny																
		1.2.2	Zobrazení																
		1.2.3	Číselné množiny .																
		1.2.4	Vektory a matice																
		Formulace optimalizačních úloh																	
		Minimum a infimum																	
		Minimum a infimum funkce na množině																	
	2.3	Obecný tvar optimalizační úlohy																	
	2.4	Cvičei	ní																

Kapitola 1

Úvod

1.1 Disciplína optimalizace

Optimalizace (přesněji matematická optimalizace) se zabývá minimalizací (či maximalizací) funkcí mnoha proměnných za případných omezujících podmínek. Tato formulace pokrývá mnoho úloh z inženýrské praxe i přírodních věd: často přeci chceme něco udělat 'nejlépe' v rámci 'daných možností'. Umět rozpoznávat optimalizační problémy kolem sebe je inženýrovi velmi užitečné. Optimalizace, též zvaná matematické programování, je část aplikované matematiky, ležící na pomezí matematické analýzy, lineární algebry a informatiky. Je to moderní obor, který se rychle rozvíjí.

Příklady problémů, které vedou na optimalizační úlohy:

- Aproximuj naměřenou funkční závislost funkcí z dané třídy funkcí (např. polynomem).
- Investuj 1000 Kč do daných druhů akcií tak, aby očekávaný výnos byl velký a riziko malé.
- Rozmísti daný počet prodejen po městě tak, aby každý člověk měl do prodejny blízko.
- Najdi průběh řídícího signálu ruky robota tak, aby se dostala z místa A do místa B po dráze minimální délky (příp. minimálního času či výdaje energie) a bez kolize.
- Reguluj přívod plynu do kotle tak, aby teplota v domě byla blízká kýžené teplotě.
- Navrhni plošný spoj daného zapojení, aby délka spojů byla nejmenší.
- Najdi nejkratší cestu v počítačové síti.
- Vyhledej nejlepší spojení v jízdním řádu z místa A do místa B.
- Navrhni nejlepší školní rozvrh.
- Postav most o dané nosnosti při nejmenší spotřebě materiálu.
- Nauč umělou neuronovou síť.

Mimo inženýrskou praxi je optimalizace významná v přírodních vědách. Většinu fyzikálních zákonů lze formulovat tak, že nějaká veličina nabývá extrémální hodnoty. Živé organismy v každém okamžiku přibližně řeší, vědomě či podvědomě, množství optimalizačních úloh – např. se rozhodují pro nejlepší z možných chování.

V tomto kursu se nenaučíte řešit všechny tyto úlohy. Ale naučíte se rozpoznat druh a obtížnost úloh a dostanete základy pro řešení těch snadnějších a přibližné řešení těch obtížnějších. Spektrum úloh, které dokážete řešit, se ještě podstatně rozšíří po absolvování navazujícího kursu Kombinatorická optimalizace.

1.2 Značení

Pokud potkáte ve skriptech slovo vysázené **tučně**, jde o nově definovaný pojem, který máte chápat a pamatovat si jej. Slova vysázená *kurzívou* znamenají zdůraznění.

1.2.1 Množiny

```
\{a_1,\ldots,a_n\}
                    množina s prvky a_1, \ldots, a_n
                    prvek a patří do množiny A (neboli a je prvkem A)
a \in A
A \subseteq B
                    množina A je podmnožinou množiny B, tj. každý prvek z A patří do B
A = B
                    množina A je rovna množině B, platí zároveň A \subseteq B a B \subseteq A
\{a \in A \mid \varphi(a)\}
                    množina prvků z A s vlastností \varphi. Někdy zkracujeme na \{a \mid \varphi(a)\}.
A \cup B
                    sjednocení množin, množina \{a \mid a \in A \text{ nebo } a \in B\}
A \cap B
                    průnik množin, množina \{a \mid a \in A \text{ a zároveň } a \in B\}
                    uspořádaná n-tice prvků a_1, \ldots, a_n
(a_1,\ldots,a_n)
                    kartézský součin množin, množina \{(a,b) \mid a \in A, b \in B\}
A \times B
A^n
                    kartézský součin n stejných množin, A^n = A \times \cdots \times A (n-krát).
f: A \to B
                    zobrazení z množiny A do množiny B
```

1.2.2 Zobrazení

Zápisem $f \colon A \to B$ rozumíme zobrazení z množiny A do množiny B. Formální definice je tato: podmnožina f kartézského součinu $A \times B$ (tedy relace) se nazývá zobrazení, platí-li $(a,b) \in f$, $(a,b') \in f \Rightarrow b=b'$. Neformálně si představujeme zobrazení jako černou skříňku, která přiřadí každému prvku $a \in A$ jediný prvek $b=f(a) \in B$. Přísně vzato, 'zobrazení' (mapping, map) znamená přesně totéž jako 'funkce' (function), ovšem slovo 'funkce' se obvykle používá pouze pro zobrazení do číselných množin (funkce) (funkce).

Pro množinu obrazů všech vzorů s vlastností φ se používá zkratka

$$\{ f(a) \mid a \in A, \varphi(a) \} = \{ b \in B \mid b = f(a), a \in A, \varphi(a) \}$$

nebo pouze $\{f(a) \mid \varphi(a)\}$, pokud je A jasné z kontextu. Např. množina $\{x^2 \mid -1 < x < 1\}$ je polouzavřený interval (0,1). Obraz množiny A v zobrazení f značíme $f(A) = \{f(a) \mid a \in A\}$. Zobrazení se nazývá:

- injektivní (neboli prosté) pokud každý vzor má jiný obraz, tj. $f(a) = f(a') \implies a = a'$,
- surjektivni (neboli A na B) pokud každý obraz má vzor, tj. f(A) = B, tj. pro každé $b \in B$ existuje $a \in A$ tak, že b = f(a),
- bijektivní (neboli vzájemně jednoznačné) pokud je zároveň injektivní a surjektivní.

1.2.3 Číselné množiny

- $\begin{array}{lll} \mathbb{N} & \text{množina přirozených čísel} \\ \mathbb{Z} & \text{množina celých čísel} \\ \mathbb{Q} & \text{množina racionálních čísel} \\ \mathbb{R} & \text{množina reálných čísel} \\ \mathbb{R}_{+} & \text{množina nezáporných reálných čísel} \\ \mathbb{R}_{++} & \text{množina kladných reálných čísel} \\ \mathbb{R}_{+x} & \text{polouzavřený interval reálných čísel}, \left\{ \left. x \in \mathbb{R} \mid x_1 \leq x < x_2 \right. \right\} \end{array}$
- \mathbb{C} množina komplexních čísel

1.2.4 Vektory a matice

- $\mathbb{R}^{m \times n}$ množina reálných matic rozměru $m \times n$ (tedy s m řádky a n sloupci)
- \mathbb{R}^n množina sloupcových vektorů, ztotožněná s množinou $\mathbb{R}^{n\times 1}$ jednosloupcových matic

 $\mathbb{R}^{1 \times n}$ množina řádkových vektorů

Tyto množiny považujeme, díky možnosti jejich prvky sčítat a násobit reálným číslem, za vektorové prostory nad reálnými čísly. V kontextu těchto vektorových prostorů nazýváme prvky množiny \mathbb{R} skaláry. Vektory a matice sázíme **tučně**, skaláry kurzívou.

Symbol $f: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}$ značí funkci n proměnných, která vektoru $\mathbf{x} = (x_1, \dots, x_n) \in \mathbb{R}^n$ přiřadí skalár $f(\mathbf{x}) = f(x_1, \dots, x_n) \in \mathbb{R}$. Jméno funkce píšeme kurzívou, neboť její hodnoty jsou skaláry. Symbol $\mathbf{f}: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m$ značí zobrazení, které vektoru $\mathbf{x} = (x_1, \dots, x_n) \in \mathbb{R}^n$ přiřadí vektor

$$\mathbf{f}(\mathbf{x}) = \mathbf{f}(x_1, \dots, x_n) = (f_1(\mathbf{x}), \dots, f_m(\mathbf{x})) = (f_1(x_1, \dots, x_n), \dots, f_m(x_1, \dots, x_n)) \in \mathbb{R}^m,$$

kde funkce $f_1, \ldots, f_m \colon \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}$ jsou složky zobrazení. Jméno zobrazení píšeme tučně, \mathbf{f} , neboť jeho hodnoty jsou vektory.

Kapitola 2

Formulace optimalizačních úloh

2.1 Minimum a infimum

Množina \mathbb{R} reálných čísel je přirozeně obdařena *úplným uspořádáním*, které značíme \leq . Pro množinu $Y \subseteq \mathbb{R}$ definujme:

- Dolní mez množiny Y je každý prvek $a \in \mathbb{R}$, pro který je $a \leq y$ pro všechna $y \in Y$.
- Infimum množiny Y je její největší dolní mez. Značíme jej $a = \inf Y$.
- Nejmenší prvek (neboli minimum) množiny Y je její dolní mez, která v ní leží. Pokud taková dolní mez existuje, je určena jednoznačně. Značíme $a = \min Y$.

Horní mez, největší prvek (maximum, $\max Y$) a supremum (sup Y) se definují analogicky.

Minimum či maximum podmnožiny reálných čísel nemusí existovat. Je hlubokou vlastností reálných čísel, že v nich existuje infimum [supremum] každé zdola [shora] omezené podmnožiny. Tato vlastnost se nazývá **úplnost**.

Zaveď me množinu **rozšířených reálných čísel** $\mathbb{R} \cup \{-\infty, +\infty\}$, přičemž rošíříme relaci uspořádání na $-\infty$ a $+\infty$ tak, že definujeme $-\infty < a < +\infty$ pro každé $a \in \mathbb{R}$. Zdůrazněme, že $-\infty$ a $+\infty$ nepatří do \mathbb{R} . Pokud množina Y je zdola [shora] neomezená, definujeme inf $Y = -\infty$ [sup $Y = +\infty$]. Pro prázdnou množinu definujeme inf $\emptyset = +\infty$ a sup $\emptyset = -\infty$.

Příklad 2.1.

- 1. Množina všech horních mezí intervalu [0,1) je $[1,+\infty)$.
- 2. Množina všech horních mezí množiny \mathbb{R} je \emptyset .
- 3. Množina všech horních mezí množiny \emptyset je \mathbb{R} .
- 4. Interval [0, 1) nemá největší prvek, ale má supremum 1.
- 5. Minimum množiny $\{1/n \mid n \in \mathbb{N}\}$ neexistuje, ale infimum je rovno 0.
- 6. Maximum množiny $\{x\in\mathbb{Q}\mid x^2\leq 2\}=[-\sqrt{2},\sqrt{2}]\cap\mathbb{Q}$ neexistuje, ale supremum je rovno $\sqrt{2}$.
- 7. $\max\{1,2,3\} = \sup\{1,2,3\} = 3$ (minimum a maximum každé konečné množiny existují a jsou rovny infimu a supremu)
- 8. $\max \mathbb{R}$ neexistuje.

Minimum a infimum funkce na množině 2.2

Mějme nyní funkci $f: X \to \mathbb{R}$, kde X je zcela libovolná množina. Označme

$$Y = f(X) = \{ f(x) \mid x \in X \}$$

obraz množiny X v zobrazení f. Zřejmě je $Y \subseteq \mathbb{R}$. Pak píšeme

$$\min_{x \in X} f(x) = \min Y, \qquad \inf_{x \in X} f(x) = \inf Y$$

a hovoříme o minimu a infimu funkce na množině. Zatímco infimum libovolné reálné funkce na libovolné množině existuje, minimum existovat nemusí. Pokud minimum existuje, tak existuje nejméně jeden prvek $x^* \in X$ tak, že $f(\mathbf{x}^*) = \min Y$. Říkáme, že se minimum **nabývá** v argumentu x^* . Pro množinu prvků X, ve kterých se minimum nabývá, se používá symbol 'argument minima',

$$\underset{x \in X}{\operatorname{argmin}} f(x) = \{ x^* \in X \mid f(x^*) = \min_{x \in X} f(x) \}.$$

Podotkněme, že zápisy argmin Y nebo arginf $_{x \in X} f(x)$ jsou nesmysly.

Pro maximum je to analogické. Minima a maxima funkce se souhrnně nazývají její extrémy nebo **optima**.

Příklad 2.2.

1. $\min_{x \in \mathbb{R}} |x - 1| = \min\{ |x - 1| \mid x \in \mathbb{R} \} = 0, \underset{x \in \mathbb{R}}{\operatorname{argmin}} |x - 1| = \{1\}$

2. Nechť $(a_1, a_2, \dots, a_5) = (1, 2, 3, 2, 3)$. Pak $\max_{i=1}^5 a_i = 3$, $\underset{i=1}{\operatorname{argmax}} a_i = \{3, 5\}$.

Obecný tvar optimalizační úlohy 2.3

Optimalizační úlohy lze formulovat jako hledání minima dané reálné funkce $f: X \to \mathbb{R}$ na dané množině X. V optimalizaci se užívá následující názvosloví. Funkce f se nazývá **účelová** (také pokutová, cenová, kriteriální) funkce. Prvky množiny X se nazývají **přípustná řešení** (což je vlastně protimluv, protože prvky X nejsou řešeními úlohy). Prvkům množiny

$$\operatorname*{argmin}_{x \in X} f(x)$$

se pak říká **optimální řešení**. Optimální řešení může být jedno, více, nebo nemusí existovat.

Tato formulace je velmi obecná, neboť množina X může být zcela libovolná. Existují tři široké kategorie úloh:

- Pokud je množina X konečná (i když třeba velmi velká), mluvíme o kombinatorické optimalizaci. Její prvky mohou být např. cesty v grafu, konfigurace Rubikovy kostky, nebo textové řetězce konečné délky. Příkladem je nalezení nejkratší cesty v grafu nebo problém obchodního cestujícího.
- Pokud množina X obsahuje reálná čísla či reálné vektory, mluvíme o spojité optimalizaci. Příkladem je úloha lineárního programování.
- Pokud množina X obsahuje reálné funkce, mluvíme o variačním počtu. Příkladem je nalézt tvar rovinné křivky, která při dané délce obepíná co největší obsah.

Tento kurs se věnuje především spojité optimalizaci. Zde prvky množiny X jsou n-tice reálných proměnných $(x_1, \ldots, x_n) \in \mathbb{R}^n$, tedy $X \subseteq \mathbb{R}^n$. Množina přípustných řešení X se definuje jako množina všech řešení soustavy rovnic a nerovnic

$$g_i(x_1, \dots, x_n) \le 0, \quad i = 1, \dots, m$$
 (2.1a)

$$h_i(x_1, \dots, x_n) = 0, \quad i = 1, \dots, \ell$$
 (2.1b)

pro dané reálné funkce n proměnných $g_1, \ldots, g_m, h_1, \ldots, h_\ell$: $\mathbb{R}^n \to \mathbb{R}$. Tyto funkce nemusí být nezbytně spojité (i když často budou), jak by se mohlo zdát z názvu 'spojitá optimalizace'. Rovnice a nerovnice (2.1) se nazývají **omezující podmínky**, krátce **omezení**. Omezení (2.1a) příp. (2.1b) se nazývají omezení **typu nerovnosti** příp. **typu rovnosti**. Omezení mohou někdy chybět ($m = \ell = 0$). Úloha $\min_{x \in X} f(x)$ se zapisuje také jako

min
$$f(x_1, ..., x_n)$$

za podmínek $g_i(x_1, ..., x_n) \le 0, \quad i = 1, ..., m$
 $h_i(x_1, ..., x_n) = 0, \quad i = 1, ..., \ell$ (2.2)

Často budeme psát kratčeji $(x_1,\ldots,x_n)=\mathbf{x}$. Úloha pak zní

min
$$f(\mathbf{x})$$

za podmínek $g_i(\mathbf{x}) \leq 0, \quad i = 1, \dots, m$
 $h_i(\mathbf{x}) = 0, \quad i = 1, \dots, \ell$

Příklad 2.3. Hledejme bod $\mathbf{x} = (x_1, x_2)$ v rovině, který leží na kružnici s jednotkovým poloměrem a se středem v počátku a který je nejblíže danému bodu $\mathbf{a} = (a_1, a_2)$. Zde máme n = 2, m = 0, $\ell = 1$, $f(\mathbf{x}) = ||\mathbf{x} - \mathbf{a}||$, $h_1(\mathbf{x}) = ||\mathbf{x}|| - 1$. Řešíme úlohu

$$\min\{\|\mathbf{a} - \mathbf{x}\| \mid \mathbf{x} \in \mathbb{R}^2, \|\mathbf{x}\| = 1\},\$$

tedy minimalizujeme $\|\mathbf{a} - \mathbf{x}\|$ za podmínky $\|\mathbf{x}\| = 1$.

Příklad 2.4. Hledejme dvojici nejbližších bodů v rovině, z nichž jeden je v kruhu se středem v počátku a jednotkovým poloměrem a druhý je ve čtverci se středem v bodě (2,2) a jednotkovou stranou

Bod (x_1, x_2) v kruhu splňuje $x_1^2 + x_2^2 \le 1$. Bod (x_3, x_4) ve čtverci splňuje $-\frac{1}{2} \le x_3 - 2 \le \frac{1}{2}$, $-\frac{1}{2} \le x_4 - 2 \le \frac{1}{2}$. Množina přípustných řešení je

$$X = \{ (x_1, x_2, x_3, x_4) \mid x_1^2 + x_2^2 - 1 \le 0, \ \frac{3}{2} - x_3 \le 0, \ x_3 - \frac{5}{2} \le 0, \ \frac{3}{2} - x_4 \le 0, \ x_4 - \frac{5}{2} \le 0 \},$$

což je podmnožina \mathbb{R}^4 . Hledáme minimum funkce $\sqrt{(x_1-x_3)^2+(x_2-x_4)^2}$ na množině X. To lze psát také jako

min
$$\sqrt{(x_1 - x_3)^2 + (x_2 - x_4)^2}$$

za podmínek $x_1^2 + x_2^2 - 1 \le 0$
 $\frac{3}{2} - x_3 \le 0$
 $x_3 - \frac{5}{2} \le 0$
 $\frac{3}{2} - x_4 \le 0$
 $x_4 - \frac{5}{2} \le 0$

Máme $n = 4, m = 5, \ell = 0.$

2.4 Cvičení

- 2.1. Následující množiny jsou podmnožiny \mathbb{R} a každá je sjednocením (otevřených, uzavřených či polouzavřených) intervalů. Najděte tyto intervaly. Příklad: $\{x^2 \mid x \in \mathbb{R}\} = [0, +\infty)$.
 - a) $\{1/x \mid x \ge 1\}$
 - b) $\{e^{-x^2} \mid x \in \mathbb{R}\}$
 - c) $\{x+y \mid x^2+y^2<1\}$
 - d) $\{x+y \mid x^2+y^2=1\}$
 - e) $\{|x| + |y| \mid x^2 + y^2 = 1\}$
 - f) $\{x_1 + \cdots + x_n \mid \mathbf{x} \in \mathbb{R}^n, \|\mathbf{x}\| = 1\}$, kde $\|\cdot\|$ značí eukleidovskou normu
 - g) $\{ |x y| \mid x \in [0, 1], y \in (1, 2] \}$
- 2.2. Mějme množinu bodů v rovině $X = [-1, 1] \times \{0\} = \{(x, 0) \mid -1 \le x \le 1\} \subseteq \mathbb{R}^2$. Načrtněte následující množiny:
 - a) $\left\{ \mathbf{y} \in \mathbb{R}^2 \mid \min_{\mathbf{x} \in X} \|\mathbf{x} \mathbf{y}\| \le 1 \right\}$
 - b) $\left\{ \mathbf{y} \in \mathbb{R}^2 \, \middle| \, \max_{\mathbf{x} \in X} \|\mathbf{x} \mathbf{y}\| \le 2 \right\}$
- 2.3. Formulujte (řešit však nemusíte) následující úlohy ve tvaru (2.2):
 - a) Najdi dvě přirozená čísla se součtem 7 a nejmenším součinem.
 - b) Nechť **A** je matice rozměru $m \times n$, kde m < n, a **b** je vektor délky m. Najdi řešení **x** soustavy $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$ tak, že délka vektoru **x** je minimální.
 - c) Ve vesnici je n chalup o daných souřadnicích. Najdi souřadnice pošty tak, aby pošťák měl k nejvzdálenější (měřeno vzdušnou čarou) chalupě co nejblíže.
- 2.4. Vyřešte následující úlohy. Stačí vám k tomu první a druhá derivace a zdravý rozum.
 - a) $\min\{x^2 + y^2 \mid x > 0, y > 0, xy \ge 1\}$
 - b) $\min\{(x-2)^2 + (y-1)^2 \mid x^2 \le 1, y^2 \le 1\}$
 - c) $\max\{\mathbf{x}\cdot\mathbf{y}\mid\mathbf{x}\in\mathbb{R}^n,\ \mathbf{x}\cdot\mathbf{x}\leq 1\}$ pro daný vektor $\mathbf{y}\in\mathbb{R}^n\ (\mathbf{x}\cdot\mathbf{y}$ značí skalární součin). Zkuste nejprve pro n=1, pak pro n=2, pak zobecněte na libovolné n.
 - d) Pastevec vlastní 100 metrů pletiva a chce z něj udělat ohradu pro ovce o co největším obsahu. Ohrada bude mít tvar obdélníka, z něhož tři strany budou tvořeny plotem a zbylá strana řekou (ovce neumějí plavat). Jaký bude obsah ohrady?
 - e) Máte vyrobit papírovou krabici o objemu 72 litrů, jejíž délka je dvojnásobek její šířky. Jaké budou její rozměry, má-li se na ní spotřebovat co nejméně papíru? Tloušťka stěn je zanedbatelná.
 - f) Jaké má rozměry válec s jednotkovým objemem a nejmenším povrchem?
 - g) Najděte rozměry půllitru, na jehož výrobu je třeba co nejméně skla. Tloušťka stěn je zanedbatelná.
 - h) Najděte obsah největšího obdélníka vepsaného do půlkruhu s poloměrem 1.
 - i) Obdélník v rovině má jeden roh v počátku a druhý na křivce $y = x^2 + x^{-2}$. Pro jaké x bude jeho obsah minimální? Může být jeho obsah libovolně veliký?
 - j) Najděte bod v rovině na parabole s rovnicí $y=x^2$ nejblíže bodu (3,0).

- k) Hektarová oblast obdélníkového tvaru se má obehnat ze tří stran živým plotem, který stojí 1000 korun na metr, a ze zbývající strany obyčejným plotem, který stojí 500 korun na metr. Jaké budou rozměry oblasti při nejmenší ceně plotu?
- l) a, b jsou čísla v intervalu [1, 5] takové, že jejích součet je 6. Najděte tato čísla tak, aby ab^2 bylo co nejmenší a co největší.
- m) Hledá se n-tice čísel $x_1, \ldots, x_n \in \{-1, +1\}$ tak, že jejich součin je kladný a jejich součet minimální. Jako výsledek napište hodnotu tohoto minimálního součtu v závislosti na n.
- n) Potkaní biatlon. Potkan stojí na břehu kruhového jezírka o poloměru 1 a potřebuje se dostat na protilehlý bod břehu. Potkan plave rychlostí v_1 a běží rychlostí v_2 . Chce se do cíle dostat co nejrychleji, přičemž může běžet, plavat, nebo zvolit kombinaci obojího. Jakou dráhu zvolí? Strategie potkana může být různá pro různé hodnoty v_1 a v_2 , uvažujte všechny případy.

Literatura